ОДНОС ПРЕМА ОЦЕНАМА КАО ПОДРШКА ЕМОЦИОНАЛНОМ РАЗВОЈУ ДЕТЕТА

Маја Димитријевић

Човек себе као људско биће дефинише кроз однос са другим људима (Франкл)

- Најважније фигуре на овом узрасту су:

I Родитељи
II Учитељи
III Друштво

- Сваки од тих агенаса има свој утицај.

Улога родитеља

- ЗАДАЦИ
- САРАДЊА СА ШКОЛОМ
- РАД НА СЕБИ

УЛОГА РОДИТЕЉА

- Однос према оцени
- Развојни циљ – **радосно дете**
- Повезивање са искуством
- Свест о количини труда, разумевање градива
- Реакције на оцене – екстреми. „Шизилиште“ и „драма“.
- Награђивање

Улога родитеља - Задаци
Однос према оцени

- Родитељи ће бити ти који ће код детета створити **однос према оцени.** (Пример: „твоје је само да учиш“ је грешка.)
- Сви се слажемо да је најважније да се буде добар човек и да дете буде ментално и физички здраво.
- Тако долазимо до суштине, да је најважније да дете буде **радосно.**
- Када је у питању оцена, ученик треба да развије **свест о количини труда**, нпр. тако што ће родитељи већ код првих оцена покушати да од детета сазнају зашто је добило баш ту оцену.
- Оцену треба објаснити као резултат уложеног **труда, али и разумевања градива.**

Улога родитеља - Задаци
Повезивање са искуством

- Такође, треба да се труде да то знање дете **повеже са својим животним искуством** и посебно да се радују том новом сазнању. Детету се даје могућност да критички процени стечено знање и схвати његову употребну вредност – и то је суштина, а томе их уче родитељи.

- Овако се ***развија ум кроз потребу да се стекну нова знања, а онда кроз применљивост тог знања да се радују његовој примени*.**

Улога родитеља - Задаци
Реакција на оцене

- Фаворизовање петица: родитељи не би требало да **од петице праве „шизилиште“,** јер је то високо постављена лествица коју је тешко одржати. То изазива високе фрустрације код деце и потире радост. „Шизилиште“ које се прави око петице постаје **драма од јединице.**

- **Материјално награђивање** петица не би требало да буде пракса, уместо тога довољно је да родитељи покажу сопствену радост. Ако некада не будете у могућности да испуните обећање, изазваћете само разочарење и фрустрацију код детета.

Исход родитељски добро обављеног посла

- ***Ум*** се ***развија*** *кроз :*

- **потребу да се стекну нова знања**

⇩

- **применљивост тог знања**

⇩

- **радост због примене наученог**

САРАДЊА СА ШКОЛОМ

РАД НА СЕБИ

- Поставите себи **питања**:

- Шта оцена говори о мом детету?
- Како вреднујем себе у односу на успех и неуспех мог детета?
- Какав успех ми је прихватљив и зашто?
- Које поруке шаљем мом детету?
- Колико смо ја и моје дете различити и како прихватам те разлике?

Вредновање и самопоуздање

- Процена конкретног успеха и неуспеха мора да се одвоји од општег вредновања.
- Предметна оцена јесте само то - оцена знања и залагања ученика у области којом се одређени предмет бави.
- Треба и подстицати дете да толерише извесну непријатност (страх од грешке, неуспеха, толерисање неизвесности, улагање додатног напора...).

Зачарани круг процене

Условно прихватање („Вредим само ако.....“)

„не вредим“, „мање вредим“ „нисам способан“, „глуп сам“, “никада нећу успети“,“тешко је и нећу успети“...

Лоша оцена

РОДИТЕЉ

исправља дечије погрешна уверења

подстиче дете да толерише непријатност

Самопоуздање и успех

Мотивација

- УНУТРАШЊА

Потреба за:

- **стимулацијом**
- **новином и променом**
- **ангажовањем и активношћу**
- **овладавањем собом и околином**

- СПОЉАШЊА

- **Осећање дуга и обавезе**
- **Потреба за поређењем и доказивањем**
- **Потреба за „благостањем“**
- **Потреба за престижом**
- **Избегавање непријатности**

ПРЕДВИДИВО ОКРУЖЕЊЕ

Организација времена као услов за мотивацију и постизање резултата

Организација породичног живота

+

Јасно постављање граница

Јасни исходи

=

Сигурност

Мир

Задовољство

Појам и разумевање времена

- Деца у првих десетак година живота немају развијене све когнитивне способности неопходне за самостално управљање временом.
- **„Губљење времена“ и неспособност фокусирања на задатке најчешћи су проблеми.**
- Вежбајте реално одређивање времена неопходног да се један посао заврши.
- Направите заједно са дететом распоред.
- Планирајте обавезе на дужи рок него раније.
- Радите на приоритетима – дете треба да научи разлику између „желети“и „морати“.

„Ми не можемо да учимо дете како да буде уметник, али му можемо помоћи да само развије: Око које види; Руку која слуша; Душу која осећа“. – М.Монтесори